

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Hvad det sidste angår, har det ærede medlem jo større erfaringsgrundlag, end jeg har at råde over, når jeg tager den foregående tid i betragtning.

Hvad angår mødet med erhvervene, har jeg ikke noget imod at acceptere hovedlinien i det, det ærede medlem siger. Men hele situationen kan naturligvis ikke fritage nogen af os i det danske samfund for et fælles ansvar for den udvikling, der er i gang, og jeg synes i og for sig ikke, der er megen rimelighed i, at man forsøger at sige til erhvervene, at det er kun politikerne, der har dette ansvar. Jeg synes, det ærede medlem er ved at bevæge sig over i den helt modsatte grøft, og det er der faktisk ingen rimelighed i.

Martin: Når jeg på mit partis vegne anbefaler det foreliggende forslag, sker det selvfølgelig i fuld oprigtighed. Vi mener, at når dette forslag er fremsat, bør det gennemføres, og så må man se, hvad der kommer ud af det. Når jeg føjede til, at jeg ikke mødte med store forventninger, betyder det jo ikke, at jeg ikke venter, dette udvalg virkelig skal præstere et meget dygtigt og sagligt og grundigt arbejde, men tænker vi på de henvendelser, som folketingsudvalget har fået, får man jo et indtryk af, at de, der melder sig for at være med, har haft den opfattelse, at det her drejede sig om at få indflydelse, at få lejlighed til at gøre sine interesser og synspunkter gældende på afgørende måde. Det, jeg har villet slå fast, er bare dette, at udvalget ikke får nogen afgørende indflydelse. Det kan afgive en rapport til den høje regering og til det høje ting, og den må vi så drøfte her. Det, jeg vil advare imod at tro, er, at dermed skulle der være ende på den økonomiske strid. Det bliver der ikke.

Nu forklarede ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at når han citerede Richardt, den gamle militarist Christian Richardt, var det ikke, fordi han var enig med ham, men det skulle nødigt gå sådan, at man kunne anvende hans ord på os. Det er der altid nogen der vil kunne gøre, og det er der altid nogen der vil gøre, men det er farligt at lægge disse ord i munden på dem, der citerer. Jeg indrømmer, at det

var det, der gjorde mig så nedtrykt under sagens første behandling, at den ærede ordfører for forslagsstillerne brugte sådanne udtryk, og de har jo også fremkaldt misforståelse forskellige andre steder. Man har set udtalelser i bladene om, at dette udvalg ville få en mægtig betydning, ja, man har næsten fået indtryk af, at nu ville ministeriet få en kunstig måde, der kunne lyse for det og fejlede det, og når det er sagt, ville der jo ikke være langt til, at tankerne gik i retning af det skuespil, der opføres i Stærekassen.

Det er dette, vi skulle undgå. Jeg mener, at den ærede ordfører for forslagsstillerne i sin fremsættelsestale kom med udtryk, der har givet anledning til sådanne misforståelser, og som bl. a. også jeg misforstod, men med den begrænsede opgave, som udvalget nu har fået, kan jeg på det kraftigste anbefale, at vi får det.

Aksel Larsen: Jeg kan naturligvis ikke bestride, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard med sine ord om det ønskelige i, at alle giver lidt afkald, har givet udtryk for et håb. Det, jeg var i tvivl om, var, hvorvidt det ærede medlem selv virkelig nærer et sådant alvorligt håb om, at der skal komme noget ud af arbejdet i det udvalg, som han er med til at foreslå nedsat.

Det ærede medlem siger, at jeg mistænkeliggør såvel motiverne som udvalget. Det er jeg aldeles ikke ude på. Det er forøvrigt heller ikke nødvendigt, hvis man tænker på dem, min tale særlig havde adresse til, for de ser på forhånd med den størst mulige og mest berettigede mistænksomhed på et sådant udvalg og lignende foranstaltninger. Vi har jo før været i sådanne situationer, hvor man er kommet og har sagt, at nu må samfundsmæssige interesser gøre sig gældende. Der har før været tale om tyngens voldgift og kommissioner og Gud ved hvad, og det er altid endt med, at arbejderne er blevet snydt. Det er jo sådan, for blot at tage et enkelt eksempel og ikke gå for langt tilbage, at man under besættelsen kom og forklarede, at nu er landet besat, Danmark er i fare, vi er allesammen i samme båd, og derfor kan vi ikke have, at der udkæmpes arbejdskampe og stridigheder